

Transport... 3,250 Rd.

Derimod vil tilkomme ifølge de to Love af 11te Febr. 1863:

a. Contoirudgifter..... 1,600 —

i hvilken Henseende bemærkes, at der under den tidligere bestemte Assistance-sum var paaregnet til disse Udgifter et Beløb af 1,425 Rd., nemlig Halvdelen af hvad der kunde antages at medgaae, hvorimod disse Udgifter fremtidig maae calculeres til 3,000 Rd. paa Grund af den Forøgelse i Sager, som de ved Retten oprettede to nye Afdelinger medføre, hvorhos Beløbet bliver i det Hete at udrede af Statskassen.

b. Budløn..... 750 —

Ved Gjennemførelsen af Loven af 11te Februar 1863 blev det paalagt det executive Politi at afgive de fornødne Betjente til Udførelsen af Budtjenesten ved samtlige Rettens Afdelinger. Da det imidlertid maa indrømmes, at der herved er paalagt Politiet en større Byrde, end der efter Lov af 11te Febr. 1863 § 17 rettelig bør paahvile dette, idet nemlig Budtjenesten ved de tvende af Rettens Afdelinger, der behandle private Politisager, samt ved Justitscontoret ikke egentlig vedkommer den criminelle Retsspleie, og det kun er ved denne, at Politiet efter den nævnte Lov er forpligtet til at yde sin Assistance, — er allerede for indeværende Finantsaar truffet en saadan Foranstaltning, at Budtjenesten ved de nævnte Afdelinger udføres af særegne Budde, der lønnes af Statskassen. I Overensstemmelse hermed er her opført Løn til 3 Budde à 250 Rd., idet man endnu skal tilføie, at de tidligere kongelig ansatte to Budde, hvis Løn afholdes af den ved Lønningsloven normerede Assistance-sum, benyttes paa anden Maade i Rettens Tjeneste.

Den samlede Assistance-sum vil saaledes udgjøre... 5,600 Rd.

ad II. D. 3. Idet der formeentlig ikke kan være Spørgsmaal om at benytte flere end eet Retssvidne ved hver af Criminal- og Politirettens Afdelinger, da den tilsigtede Sikkerhed tillige maa søges hos Protocolføreren, der er kongelig Embedsmand, er Sagen indtil videre ordnet saaledes, at der af Justitiarius i bemeldte Ret er ansat 8 paalidelige Mænd til at fungere som Retssvidner ved samtlige Rettens Afdelinger, samt at det er overladt til Justitiarius i et ordinairt Retssvidnes Forsald eller naar det ordinairt Retssvidnes Tilstedekomst ikke kan oppebies, for ethvert enkelt Tilfælde at constituere en paalidelig Mand til at udføre Retssvidnetjenesten. De faste Retssvidners Ansættelse skeer paa Dypsigelse. Hvad dernæst angaaer det Bederlag, der bør tilstaaes de Paagjældende for Udførelsen af den omhandlede Bestilling, blev det, da Loven af 11te Febr. 1863 skulde træde i Kraft, fra Rettens Side udtalt, at dette Bederlag ikke burde ansættes til mindre end 300 Rd. aarlig for hvert Retssvidne, men Ministeriet fandt, at det i alt Fald under den foreløbige Ordning af Sagen, som har fundet Sted for indeværende Finantsaar, burde sættes noget lavere, hvorefter der foreløbig blev tillagt hver af de Vedkommende 16 Rd. 64 ø. maanedlig. Efterat have modtaget en af Justitiarius i den oftnævnte Ret den 27de Novbr. 1863 afgiven, paa den siden 1ste Juli s. A. indvundne Erfaring støttet Erklæring, er Ministeriet imidlertid blevet overtydet om, at dette Bederlag, naar Hensyn tages til, at Retssvidnerne stadig maae kunne være til Tjeneste i